

**Predigt am Sonntag Jubilate, 3.5.2020,
Erlöserkirche Düsseldorf (SELK)
Pfr. Gerhard Triebe**

Johannes 15,1-8:

انجیل یوحنا باب ۱۵ آیات ۱ تا ۸

۱ من تاک حقیقی هستم و پدر من باغبان است.

۲ هر شاخه‌ای در من که میوه نیاورد، آن را دور می‌سازد و هر چه میوه آرد آن را پاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد.

۳ الحال شما به سبب کلامی که به شما گفته‌ام پاک هستید.

۴ در من بمانید و من در شما. همچنانکه شاخه از خود نمی‌تواند میوه آورد اگر در تاک نماند، همچنین شما نیز اگر در من نمانید.

۵ من تاک هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد.

۶ اگر کسی در من نماند، مثل شاخه بیرون انداخته می‌شود و می‌خشکد و آنها را جمع کرده، در آتش می‌اندازند و سوخته می‌شود.

۷ اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند، آنچه خواهید بطلبید که برای شما خواهد شد.

۸ جلال پدر من آشکارا می‌شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید.

اعضای گرامی ، ما در چند هفته گذشته از کسانی که کشور را اداره می‌کنند ، تشکر و تمجید های زیادی دریافت کرده ایم. همه ما صبر و حوصله و نظم و انضباط زیادی داشتیم. تعهد و خلاقیت زیادی هم وجود داشت ، اعضای گروه های مختلف که در حاشیه این بحران تلاش می کردند، حتی مورد توجه ویژه قرار گرفتند . علاوه بر این کارکنان پرستاری در بیمارستان ها و خانه سالمندان ، مهمتر از همه کارمندان در سوپر مارکت ها و حمل و نقل در مسافت های طولانی. بعضی از رسانه ها به آنان لقب "قهرمانان هرروز " را دادند. من مشتاقانه منتظر توجه و فرهنگ جدید قدردانی هستم که در حال توسعه است!

مطمئنأ می‌توانید سؤال کنید که اهداف چه می‌تواند باشد. آیا پرسنل پرستاری و کسانی که برای مراقبت روزانه ما کار می‌کنند از قبل کار قابل توجهی انجام نداده اند؟ آیا ما شهروندان به طرز کاملاً انضباطی و مسئولانه رفتار نکرده ایم ، از قوانین و مقررات پیروی نکرده ایم و قبل از اعمال اقدامات شدید برای محدود کردن آزادی ، مالیات خود را به درستی پرداخت نکرده ایم؟ چرا هیچ تمجیدی برای این وجود نداشت؟ چرا رانندگان ، پرستارها و فروشندگان در قسمت صندوق ، از راه دور فقط در حال حاضر قدردانی عمومی را دریافت می‌کنند؟

اگر بخواهیم در میدان این بحران سالم بمانیم باید دنبال پیروی از دستورالعمل های دولت باشیم ، این بسیار مهم است. در غیر این صورت ، کل تمامی زحمات بی نتیجه خواهد بود . در هفته های اخیر بسیاری از افراد قربانی این ویروس شده اند - همواره با هدف مهار انتشار ویروس ، محافظت از زندگی و مدیریت پیامدهای اقتصادی تمامی مسئولان تلاش کرده اند. هر شب به پیشرفت آمار شیوع بیماری خیره می شویم و امیدواریم که همه این تلاش ها ثمربخش باشد و به تدریج بتوانیم کمی بیشتر زندگی روزمره خود را بازیابی کنیم.

عیسی نیز با تلاشهای عظیمی که انجام داد و جان خود را برای ما قربانی کرد، امیدوار است که ثمربخش باشد. او از بهشت خود خارج شده و از تمام آزادی‌ها و فرصت‌هایی که در آنجا داشته است چشم‌پوشی کرد. او قوانین و مقرراتی را که در جهان ما اعمال می‌شود- نه فقط برای چند هفته بلکه در کل زندگی خود انجام داد. تا آن زمان، اشتیاق او برای انجام این فداکاری تا این حد پیش رفت که او که پسر خدا است، آماده شد تا یک مرگ دردناک را از ما برداشته و به جان بخرد. چه کسی می‌تواند او را سرزنش کند اگر در آخرین ساعت‌ها قبل از مصلوب شدن نگران باشد، آیا این همه تلاش ثمره خواهد داشت؟

او نه تنها می‌خواهد جلوی انتشار ویروس را بگیرد و آسیب‌های اقتصادی را محدود کند. او می‌خواهد این دنیا و ما انسان‌ها را نجات داده و احیا کند. باید برای همه عدالت برقرار شود، صلح - نه تنها بین مردم بلکه در همه آفرینش - زندگی بدون رنج، بیماری و درد، بدون گذر زمان و مرگ، در اتحاد و شادی کامل. این میوه‌هایی است که باید از تلاش بی‌حد و حصر او رشد کند.

عیسی در اینجا از تاکها صحبت می‌کند. این یک کلمه پیچیده تصویری است. ما در چند هفته گذشته از کسانی که کشور را اداره می‌کنند، تشکر و تمجیدهای زیادی دریافت کرده‌ایم. همه ما صبر و حوصله و نظم و انضباط زیادی داشتیم. تعهد و خلاقیت زیادی هم وجود داشت، اعضای گروه‌های مختلف که در حاشیه این بحران تلاش می‌کردند، حتی مورد توجه ویژه قرار گرفتند. علاوه بر این کارکنان پرستاری در بیمارستان‌ها و خانه سالمندان، مهمتر از همه کارمندان در سوپرمارکت‌ها و حمل و نقل در مسافت‌های طولانی. بعضی از رسانه‌ها به آنان لقب "قهرمانان هرروز" را دادند. من مشتاقانه منتظر توجه و فرهنگ جدید قدردانی هستم که در حال توسعه است!

مطمئناً می‌توانید سؤال کنید که اهداف چه می‌تواند باشد. آیا پرسنل پرستاری و کسانی که برای مراقبت روزانه ما کار می‌کنند از قبل کار قابل توجهی انجام نداده‌اند؟ آیا ما شهروندان به طرز کاملاً انضباطی و مسئولانه رفتار نکرده‌ایم، از قوانین و مقررات پیروی نکرده‌ایم و قبل از اعمال اقدامات شدید برای محدود کردن آزادی، مالیات خود را به درستی پرداخت نکرده‌ایم؟ چرا هیچ تمجیدی برای این وجود نداشت؟ چرا رانندگان، پرستارها و فروشندگان در قسمت صندوق، از راه دور فقط در حال حاضر قدردانی عمومی را دریافت می‌کنند؟

اگر بخواهیم در میدان این بحران سالم بمانیم باید دنبال پیروی از دستورالعمل‌های دولت باشیم، این بسیار مهم است. در غیر این صورت، کل تمامی زحمات بی‌نتیجه خواهد بود. در هفته‌های اخیر بسیاری از افراد قربانی این ویروس شده‌اند - همواره با هدف مهار انتشار ویروس، محافظت از زندگی و مدیریت پیامدهای اقتصادی تمامی مسئولان تلاش کرده‌اند. هر شب به پیشرفت آمار شیوع بیماری خیره می‌شویم و امیدواریم که همه این تلاش‌ها ثمربخش باشد و به تدریج بتوانیم کمی بیشتر زندگی روزمره خود را بازیابی کنیم.

عیسی نیز با تلاشهای عظیمی که انجام داد و جان خود را برای ما قربانی کرد، امیدوار است که ثمربخش باشد. او از بهشت خود خارج شده و از تمام آزادی‌ها و فرصت‌هایی که در آنجا داشته است چشم‌پوشی کرد. او قوانین و مقرراتی را که در جهان ما اعمال می‌شود- نه فقط برای چند هفته بلکه در کل زندگی خود انجام داد. تا آن زمان، اشتیاق او برای انجام این فداکاری تا این حد پیش رفت که او که پسر خدا است، آماده شد تا یک مرگ دردناک را از ما برداشته و به جان بخرد. چه کسی می‌تواند او را سرزنش کند اگر در آخرین ساعت‌ها قبل از مصلوب شدن نگران باشد، آیا این همه تلاش ثمره خواهد داشت؟

او نه تنها می‌خواهد جلوی انتشار ویروس را بگیرد و آسیب‌های اقتصادی را محدود کند. او می‌خواهد این دنیا و ما انسان‌ها را نجات داده و احیا کند. باید برای همه عدالت برقرار شود، صلح - نه تنها بین مردم بلکه در همه آفرینش - زندگی بدون رنج، بیماری و درد، بدون گذر زمان و مرگ، در اتحاد و شادی کامل. این میوه‌هایی است که باید از تلاش بی‌حد و حصر او رشد کند.

عیسی در اینجا از تاکها صحبت می کند. این یک کلمه پیچیده تصویری است. اول از همه ، این یک ارتباط نزدیک را نشان می دهد: تاک ها در کنار هم قرار دارند. یکی بدون دیگری معنی ندارد. تاک به خاطر خودش وجود ندارد. هدف آن این است که انگور روی آن رشد کرده و سپس انگور تولید کند. بدون تاک های دیگر ، تاک فقط یک ریشه ی بی فایده است. در مقابل ، تاکها بدون اتصال به تاک بی معنی هستند. آنها بی ثمر و بی فایده خواهند بود. شما حتی نمی توانید از آنها به عنوان شاخه های بریده شده استفاده کنید. انگور فقط در ارتباط با انگور روی آنها می تواند رشد کند. کار و هدف شما در زندگی ثمر دادن است.

برای تحقق این وظیفه ، تاکها نیازی به اعمال خود یا انجام کارهای خارق العاده ندارند. تا زمانی که به تاک متصل شوید ، می توانید به سادگی "اویزان شوید". تاکستان کار دارد. او مکان مناسبی را انتخاب و آماده کرد ، خاک را غنی کرد و تاک را کاشت. اگر تاک به اندازه کافی بزرگ باشد ، آن محصول می دهد - این همان معنای واقعی تولید شراب است. کمی شبیه به برخورد با کودکان به نظر می رسد: برای رشد به چه فضایی نیاز دارد؟ چگونه می توان از آن محافظت کرده و آن را ارتقا داد؟ و در پایان همچنین این است که چه موقع و چگونه باید شاخه هایی که با تاک دیگر متصل نیستند را قطع کنید، تا یک تاک با برگهای بزرگ خود از دیگران نور نگیرد و کل تاک بتواند پایدار مانده و توسعه یابد.

عیسی می گوید: "من تاک هستم ، شما تاکستان هستید." او می خواهد بگوید که ما که متعلق به او هستیم و باید ثمره حاصل کنیم. او برای این کار بهترین شرایط را ایجاد کرده است. از طریق تعمید، ما به تاک نجیب (مسیح) پیوند زده شده ایم. این ریشه در بنیاد شگفت انگیز پادشاهی خدا ریشه دارد. ما مانند انگورهایی با تاک با او هستیم. با انجام این کار ، عیسی روشن می کند که نمی خواهد تاک برای ما باشد ، ما فقط او را مرتباً برداشت می کنیم و خود را با میوه های خود مسموم می کنیم. بلکه ، برای ما روشن می کند که ما انگورهایی هستیم که انگور باید روی تاک رشد کند. هدف خدا ثمر دادن است. برای این منظور ، او تاکستان خود عیسی مسیح را کاشت. رسالت او به دنیای ما ، وقف زندگی او در نهایت باید به نفع همه باشد.

ما قبلاً از آن سود می ببریم. در آن ما به منبع زندگی وصل شده ایم و آنچه را که لازم داریم تأمین می شود. ما خودمان را درگیر کرده ایم ، تا در اثر طوفان ها از بین نرویم. ما در آن ایمن می مانیم ، حتی وقتی برداشت زندگی ما به ارمان بیآورد.

اما نباید فقط از همه اینها برای خودمان لذت ببریم. مطمئناً خوب است اگر ما با تجربه های مختلف ، زیبا و همچنین دشوارتر ، همیشه قوی تر و نزدیکتر ، با عیسی مسیح رشد کنیم. اما فراتر از آن ، عیسی انتظار میوه ای از ما دارد. در زندگی روزمره ما به عنوان مسیحیان ، باید ثابت کنیم افرادی "خوراک زندگی" هستند که دیگران را اذیت نمی کنند ، که با آنها به عنوان رقیب رفتار نمی کنند یا فقط در آنجا حضور دارند تا شادی زندگی ما را افزایش دهند. بلکه باید برای آنها چشم و گوش باز داشته باشیم و با کلمات و اعمال به آنها کمک کنیم. این امر همچنین شامل تعهد ما به جهانی عادلانه تر ، به شرایط بهتر زندگی است. همه اینها باید دیگران را قادر سازد تا با خدا رابطه برقرار کنند ، آزادی را از جمله آزادی در برابر گناه تجربه کنند تا بتوانند با اعتماد و عشق به یکدیگر برخورد کنند. ثمره زندگی ما به عنوان مسیحیان نیز خواهد بود که پادشاهی خدا رشد خواهد کرد و مردم برای زندگی با او پیروز می شوند.

پیش شرط این امر پیوند زنده با عیسی مسیح است. این تنها دلیلی است که باعث می شود قدرت و نشاط لازم به سمت ما جاری شود. ما نمی توانیم به خودی خود میوه تولید کنیم.

تصویر تاک این موضوع را به خوبی نشان می دهد: اگر تاک را بریده یا خرد کنید ، در مدت کوتاهی خشک می شود. و دیگر میوه انتظار نمی رود. چنین گیاه بی ثمری فقط می تواند درون سطل بازیافت طبیعی ریخته شود.

ما نیز به عنوان مسیحی تنها می توانیم در صورتی که به عیسی مسیح متصل شویم رشد کرده و ایمان و عشق را بارور کنیم. البته ما هر روز انگورهای خوشمزه و رسیده ای تولید نمی کنیم. همچنین دوره های رشد و

دوره های استراحت در زندگی ما مسیحیان وجود دارد. در هر زمان همیشه زمان برداشت نیست. از بیرون که به تاکها نگاه کنیم ، تاکها حتی ممکن است گاه به گاه مرده باشند. اما بعد از زمستان دوباره سبز می شوند ، گل می دهند و رشد می کنند و انگور می دهند - به شرطی که ارتباط خود را با تاک های دیگر قطع نکنند. بنابراین آنچه که بسیار مهم است این است که تاک با تاک بماند. تنها راه زندگی ما به عنوان مسیحی برقراری ارتباط با عیسی مسیح است. فقط در ارتباط با او می توانیم رشد و ثمری داشته باشیم.

"ماندن در مسیح" به معنای واقعی مطابق آنچه او در اینجا می گوید ، "ماندن در کلام او" . همه ما به این هشدار نیاز داریم تا حرف او را بارها و بارها بشنویم - حتی اگر به طور حرفه‌ای با او برخورد کنیم . از آنجا که این کلمه می خواهد به قلب ما برسد ، می خواهد به طور دائم در ما نگه داشته شود ، مدام مورد تأمل قرار می گیرد ، یعنی "کلام در میان ما" . می خواهد همه جا با ما همراه باشد تا این صدای کمک کننده ، هشدار دهنده و آرامش بخش هرگز خاموش نشود. این کلمه ای است که همانطور که در اینجا خوانده می شود ، ما را "پاکسازی" می کند ، که از یک سو با عواقب جدایی از آن ، ما را ناگزیر مقابله می کند ، اما از طرف دیگر نیز ما را از هر آنچه "میوه" ما می خواهد جلوگیری کند ، رها می کند. - مثلاً خودخواهی و بی عشق بودن ، حسادت و استکبار. به گفته او: "تو خالص هستی! گناهان شما بخشیده می شوند!" عیسی ما را از بار گذشته رها می کند و به ما قدرت می دهد تا دوباره شروع کنیم. بنابراین اگر به سخنان او پایبند باشیم ، در او خواهیم ماند.

در جای دیگر ، عیسی می گوید: "هرکسی گوشت من را بخورد و خون من را بنوشد ، در من و من در او می ماند." در عشای ربانی با او و از طریق او به طرز بسیار ویژه ای ارتباط داریم. مانند تاک متصل به تاک ، ما به اصطلاح با جریان مایعی که از ریشه ها گرفته می شود و مواد مغذی مورد نیاز ما را در اختیار ما قرار می دهد ، ارتباط داریم.

از طریق اینها ، دعابسیار مهم است. مهم است که ارتباط برقرار کنیم. نه تماس آشکار فعالیت عبادی ، بلکه ارتباط صمیمانه با کسانی که نمی خواهد ما را در بدبختی ببیند ، به همین دلیل همواره ما را دنبال می کند. هیچ ارتباط زنده ای بدون دعا وجود ندارد. بدون دعا نمی توان رشد ایمان یا رشد کلیسا داشت ، بدون دعا هیچ ثمره ای حاصل نمی شود.

کلام خدا ، تقدس ، دعا - اینها چیزهایی است که خداوند به ما داده است تا بتوانیم با او در ارتباط باشیم. با این وسایل ، او می خواهد به ما کمک کند تا در ایمان بمانیم و رشد کنیم و میوه حاصل کنیم - میوه هایی که دیگران نیز می توانند از آنها لذت ببرند ، تقویت و پر شوند.

بنابراین تلاش عظیمی که عیسی در راه خود انجام داده است بی ثمر نخواهد ماند. جایی که او در این راه در میان ما کار می کند ، نجات و تجدید این جهان از همین حالا آغاز شده است. زیرا "در آن" ، "عیسی می گوید" ، "جلال پدر من آشکارا می شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید. آمین